Pancsova, 1903. VI. évfolyam 42. szám. Vasárnap, otkóber 18.

Előfizetési ár:
Egész évre · · · 12 kor.
Fél évre · · · · 6 „
Negyed évre · · 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések
és nyiltéri közlemények
jutányosan közöltetnek.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség
és
kiadóhivatal
Gromon-utcza 2. sz. a.
Wittigschlager C. czégnél.

Közlemények, előfizetési és hirdetési dijak, úgy a lap szétküldésére vonatkozó panaszok a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik:
minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:
Feymann Gyula
ügyvéd.

Hirdetések
Wittigschlager C. könyvkereskedésében is felvétetnek
Gromon-utcza 2. szám.

Deák Ferencz.

(1803—1903.)

Mint ahogy az aranypénzt néha félértéküre koptatja az úgynevezett nagy forgalom, némely ember is határozottan kisebb lesz önmagánál, ha nevét a hír veszi szárnyaira. A nagy emberekről itt is — ott is hallunk valamit s ez a töredékes ismeret elhiteti velünk, hogy az illetőt mi valóban ismerjük s komoly tanulmányozására nincs szükségünk. Aligha csalódom, midőn azt hiszem, hogy „a haza bölcse“ így is a nagy emberek közé tartozik.

Deák Ferencz neve elválaszthatatlanul össze van forrva a *kiegyezés* kiegyezéssel. Azt ő csinálta. És legnagyobb tisztelői is azt hiszik, hogy ez az ő legnagyobb műve, sőt egyedül ez az alap, melyen és amelyből az ő nagysága megconstruálható. Pedig ez kétszeresen is tévedés. A nagy embereket sohasem szabad munkásságuk eredménye szerint itélni meg, mert különben megeshetik, hogy Montecuccoli nagyobb lesz Zrinyinél. A szándék, a terv, a gondolat teszi nagygyá a nagyot, a kivitel a véletlen dolga. S ép a kiegyezést már csak azért sem szabad Deák kritikai mértékéül venni, mert ez a hires munka épenséggel nem olyan csodálatosan nagy alkotás, mint aminőnek az utolsó évtizedek politikai iskolája a saját érdekében feltüntette. Van annak tisztán jogi szempontból véve is több olyan hibája, ami már kezdi teremni keserü gyümölcseit. Hiszen ép a mai politikai helyzet is mutatja, hogy még az alapvető cikkelyeket is lehet kétféleképen magyarázni. Csakhogy ennek nem Deák az oka. Mert ha utódaiban lett volna annyi önzetlenség, mint benne, ma már nem volna lehetséges a kétféle magyarázat.

Látnivaló, hogy mihelyt valaki a kiegyezés szerint akarja megitélni Deákot, politikai meggyőződése elnyomja benne a szigoru tárgyilagosságot. Mert Deák csak úgy érthető meg, ha a kiegyezés müvét nem választjuk el az ő egyéniségétől és politikai multjától s őt magát nem szakitjuk ki a korból, melynek vezéralakja volt.

Általános szokás Deákot szembe állitani Kossùthtal. Pedig e két férfi utja hatvanhétig nemcsak párhuzamos, de majdnem identikus volt. Avagy nem volt-e mindkettő tagja a Battyiányi cabinetnek s akadályozták-e egymást valamiben?! És nem az-e a kiegyezés legfőbb érdeme, hogy egyenes folytatása az 1848. törvényeknek?! S mégis, mintha csak a Duna parti szobortrottli nyomán alakult volna ki a közvélemény, lépten-nyomon úgy tüntetik fel az „öreget“, mint a szenvedélytelen higgadtságnak, a nyugalmazott tábornok — fegyelmezettségnek tipusát.

Nem épitett légvárakat, mint az a másik, — beszédjeibe nem font üres szóvirágokat, mint az a másik; szenvedélye soha el nem ragadta, mint azt a másikat; mident higgadtan, óvatosan, megfontolva, lassan, a viszonyokkal számolva csinált, nem igy mint az a másik. Még néhány év, s a „haza bölcse“ minálunk a kereskedő-pultok és ötvenszázalékos alkuszok védőszentjévé válik. Hiszen már is látjuk, hogy a politika fagyöngyei, a gyávák, a gerinctelenek és a lelki szegények mindmind az ő nevébe takarózva sütkéreznek a „bölcs higgadtság“ kalász érlelő hirén, melegén.

Pedig Deák ép' olyan forradalmi volt, mint az a másik. Sőt tán valamivel még jobban. Mert a forradalom nem a háboru. Ez a két dolog egymástól teljesen független. A forradalom szakitás a múlt hagyományaival s uj alapokra való helyezkedés. Es hát volt-e merészebb reformer, mint ez a „nyugodt, higgadt, bölcs“ ember? Kossuth, Nagy Pál, Wesselényi az ő költői lelkületük, drámai stilusuk szerint tán egy kissé élesebb, feltünőbb, sziporkázóbb formában mondták el követeléseiket, de egyik sem volt határozottabb, egyik sem volt merészebb és intranzigensebb Deáknál.

Nem akarom azt állitani, hogy a kiegyezés a maga nemében nem kiváló munka, hiszen alkotójának ugyszólván a természeti törvényeket kellett megváltoztatnia. De az bizonyos, hogy ebben Bismarcknak legalább is akkora érdeme van, mint Deáknak. Mert ha Bécs 66 után is támaszkodhatott volna egy hatalmas Németországra, legalább is kétséges, vajjon létrejöhetett volna-e a kiegyezés és főleg állandósult-e volna?!

Epen azért én nem is tudom Deák nagyságát magában a kiegyezésben keresni, ellenkezőleg tudom, hogy abban nem is találnám meg. Óriási erejét, éles indiciumát, káprázatosan nagy közjogi tudását, lángoló honszerelmét s széditően magas világ felfogását inkább abban és ott látom, amiben és ahol nem tudott mert nem akart egyezkedni, alkudozni. Sem a koronával, sem nemzetével, sem a maga meggyőződésével. Amit egyszer jónak látott és jónak mondott, abból nem engedett, attól el nem tért soha egy hajszálnyira sem. S bár ez látszólag igen természetes és egyszerü dolog, mégis ez a hajthatatlanság teszi őt egyedül állóvá.

Az októberi diplomával s a februári patenssel szemben kimondja, hogy a nemzet nem fogadhat el ajándékot s a kibontakozás csak a 48-i törvények alapján, a jogfolytonosság elvén lehetséges. De ezt akkor mondja, mikor az országban ezt mindenki lehetetlennek tartotta, mikor Dessewffy, Szögyény, Szécsen, Jósika sőt Eötvös és Trefort is annyira kishitüek voltak, hogy kapva-kaptak volna a legkissebb engedményen is. Hiszen Kerkápoly is igy ir: „Azok között, akikkel akkoriban érintkeztem, a bátrak legbátrabbikának — ez Kossuth — sem volt eszében, hogy 48.-hoz lehessen kötni a jövendőt“. Pedig ő sem látta vigasztalóbbnak a helyzetet, mint a többiek. Első audientiája után 1861. január 9-én maga is szinte deprimálva irta sógorának. „Nem egyes ember, nem politikai párt, csak az isteni hatalom mindenhatósága képes bennünket kisegiteni.“ És mikor az 1861.-i országgyülést erőszakkal feloszlatták s a kijelölt szónok, az éles nyelvü Bernáth Zsiga is csak siránkozott és térdhajlást emlegetett, felállt ő, a „nagy kiegyező“ s elszánt bátorsággal jelentette be tiltakozását. „Az országgyülést — ugymond — az 1848-ik évi 4. törvénycikk szerint feloszlatni mindaddig nem lehet, mig a miniszterium a mult évi számadásokat és a következő évi költségvetést elő nem terjeszti s az országgyülés azok iránt határozatot nem hoz.“ Ime, igy alkudott ő felfelé.

Sokan mondják — s van benne valami igaz — hogy a politikában a gavalléroskodás bűn, sőt annál is több, mert hiba. Ezek aztán felrójják Deáknak azt is, hogy Königrétz után sem követelt többet, mint annak előtte. Holott a rettenetes vérveszteség után a megrémült és megszorult Ausztria kész lett volna minden áldozatra. Csakhogy Deák nem alkudott lefelé sem. Ő tudta nagyon jól, hogy a magyar alkotmánynak alapja és csúcsa is a király s ha valahol, nálunk az éltető levegőnél is nagyobb szükség van a nemzet és uralkodója közötti feltétlen bizalomra. S azzal, hogy a császár szorult helyzetét nem használta ki, egyrészt bebizonyitotta azt, hogy követelései olyanok, melyeket a viszonyoknoknak semmiféle változása, meg nem másithat, másrészt gyönyörüen megvilágitotta a nemzet megbizhatóságát.

S mégis uton-utfélen hallja az ember, hogy Deák Ferencnek az a legnagyobb érdeme, hogy nem volt intranzigens, hogy tudott megalkudni a viszonyokkal. S ezt a kétes értékü tulajdonságot mondják legnagyobb erényének. Pedig csak annyi az igazság, hogy tudott .... várni a kedvező viszonyokra. Amit ráfognak, az gyávaság, amit valóban tett, az bátorság és bölcseség.

Annyi bizonyos, hogy Deák örökké feltünő, nagy alakja lesz a történelemnek. Soha még az uralkodásra született férfiu nem köszönte oly kevéssé külső eszközöknek imponáló hatalmát, mint ő. Nem volt még eset a világhistoriában, hogy egy férfiu ki nem volt sem fejedelmi sarj, sem hadvezér, sem diplomata, sem iró; ki soha más szenvedélyre nem hivatkozott, mint a hazaszeretetre; ki nem kereste, hanem keleti indolentiával inkább kerülte a hatalmat, tisztán szellemének sulyával és charakterének felsősége által egy hosszu életen át vezére legyen egy nemzetnek. Az igazság erejébe, előbb-utóbb elkövetkezendő diadalába vetett fanatikus hit volt egyetlen erőssége, mely mögött állva sebezhetetlen volt; szinte megdöbbentően nagy tudása volt az egyetlen fegyver, melylyel legyőzte minden ellenfelét. Igazi, tipikus magyar államférfi, abból a fajtából, aminőket csak a válságos idők szoktak termelni a magyar nemzetnek, méltó társa Martinuzzinak. A magyar faj büszke lehet az ő Deák Ferencére s nyugodt lelkiismerettel hajthatja meg büszke fejét mocsoktalan emléke előtt.

Surányi Károly.

Deák az 1861-iki országgyülésen.

„Szabadságra, önálloságra, függetlenségre törekedjünk, de mindig csak törvényes uton és törvényes eszközökkel," ez volt Deák jelszava.

Természetes, hogy az ilyen meggyőződésü ember, ha még hozzá oly sziklaszilárd a maga meggyőződéseiben, mint Deák Ferencz volt, a forradalmi szellemtől áthatott időkben félrevonult. Az első független felelős ministerium megalkotásának még egyik főtényezője, sőt annak igazságügyi ministere volt, de irányitó hatalma elveszett az események forgatagában. Debrecenbe nem ment az országgyüléssel, hanem Kehidára vonult. A szabadságharc erőszakos leverése után a passzivitást ajánlotta a nemzetnek, előre megjelölvén a hibákat, a melyeket germanizáló abszolutista politika el fog követni. A passzivitás peldájával — irja Gorove István — maga ment elől; türt és hallgatott. Schmerling meghivására, hogy menjen Bécsbe vele magyar magánjogi kérdésekben tanácskozni nyiltan megirta 1850-ben, hogy a közelmult idők szomoru eseményei után s a jelenlegi viszonyok között reá nézve lehetetlenség közdolgokban tettleg részt venni.

Az 1861-iki országgyülésig módjában volt sok magyar dologhoz szólani. Igy Szögyény László az ő tanácsára vállalta el a birodalmi tanácsosságot, s szorgalmasan vett részt az országbirói értekezlet munkálkodásában. 1860. december 27-ikén érintkezett először a felséggel, mint megbizott politikus, de különös jelentőség és eredmény nélkül.

Az 1861-iki országgyülésen azonban államférfiui nagyságának teljeségében irányitotta az eseményeket. Ekkor szerkesztette az uj Magyarország egyik legfontosabb közjogi irományát, a trónbeszédre való országgyülési fölirati javaslatát, melynek egész szellemét a következő passzussal véljük bemutatni:

„Fölhozzák ellenünk, hogy a birodalom érdeke a legfőbb tekintet, s annak az egyes részek kötelesek saját érdekeiket alárendelni. Nem vonom kétségbe ezen állitás igazságát oly birodalomra nézve, mely ugyanazon egy közjogi alapon áll, melynek egyes részei föltétlenül csatlakoztak egymáshoz, melyet szorosabb reál unio köt össze. De Magyarország az uralkodóházzal szerződött, nem az örökös tartományokkal; szerződött az örökösödés fölött, sőt még azon szerződésben is kikötötte független önállásának biztositását. Ezen szerződést kész leend Magyarország mindenkor megtartatni, de azt megváltoztatni és helyébe szorosabbat állitani, magát az örökös tartományok érdekeinek lekötni, s ez által alkotmányos önállásáról lemondani, szándéka bizonyosan nincs és nem is lehet."

Deák fölirati javaslatát több módositással terjesztette fel az országgyülés. A felség, osztrák tanácsosai hatása alatt nem fogadta el a föliratot.

Andrássy Gyula gróf kezdésére aztán a képviselőház 1861 julius 5-én a Deák eredeti fölirati javaslatát fogadta el, melyet a főrendiház és a képviselőház elnökei nyujtották át a felségnek jul. 10-én. De megint az osztrák ármány érvényesült s julius 22-ikén már leérkezett a királyi válasz a mely abból indult ki, hogy „háromszázados közös uralom és közösen átélt események által Magyarország a birodalom egyébb országaival sokkal szorosabb viszonyba lépett, semhogy azt puszta személyes uniónak nevezni lehetne".

A királyi leirat leirhatatlan zavart szült a magyar politikai életben. Deák ismét régi fegyveréhez, a magyar törvénykönyvhöz, a nemzet ősi alkotmányának erősségéhez nyult és megalkotta második fölirati javaslatát. Ez az államirat a legfenségesebb közjogi polémia s a legerőteljesebb irásos jogvédelem a világtörténelemben. Hangját és fölfogását néhány idézéssel megvilágitjuk.

„Váratlan volt . . . előttünk Felséged leiratának egész tartalma. Felséged a sanctio pragmaticának ellenére abszolut hatalommal függesztette föl alkotmányunkat és törvényeinket s ezen abszolut hatalmu fölfüggesztést most sem akarja megszüntetni. Alkotmányunknak csak töredékeit igéri vissza, elvonva tőlünk a legényegesebb jogokat . . . . Felséged azt követeli tőlünk, hogy a birodalmi tanácsba, mely befolyásunk nélkül abszolut fejedelmi hatalommal alakittatott, képviselőket küldjük . . .

. . . Felséged nem tekinti az országgyülést oly testületnek, mely a fejedelem és nemzet között megosztott törvényhozó hatalmat a nemzet nevében Felségeddel együtt gyakorolja, s melynek beleegyezése nélkül törvényt alkotni vagy változtatni nem lehet, hanem tekinti oly testületnek, mely a törvenyhozás terén is köteles a fejedelemnek önhatalommal kiadott parancsát törvény gyanánt elfogadni s azt az alkotmánynak és szentesitett törvényeknek ellenére a törvénykönyvbe iktatni . . .

. . . Azon egyes adatok s törvénycikkek, miket a legmagasabb királyi leirat a szorosabb reáluniónak kimutatására fölhoz, nem a reáluniót, hanem inkább Magyarországnak közjogi és kormányzati különállását bizonyitják. Megemlittetik ugyanis a trón egysége. Ezen egységet oly értelemben, hogy mind nálunk, mind az örökös tartományokban ugyanazon fejedelem uralkodik, kétségbe vonni senki sem fogja. De hiszen ez még nem reálunió, hanem természetes következése, sőt lényege a személyes uniónak. Más értelemben vett egysége a trónnak pedig csakugyan nem létezik. A fejedelem más módon, más föltételek alatt, más lényeges törvényszabta formák között lesz királya Magyarországnak és ismét más módon lép trónra az örökös tartományokban; más rendszer mellett kell országlania nálunk, más mellett országol az örökös tartomanyokban; sőt még fejedelmi jogai sem minden részben ugyanazok törvény szerint itt, mint amott . . .

. . . Kényszeritett egység nem teszi erőssé a birodalmat. *A mely birodalom egységét csak fegyveres erővel lehet fönntartani, annak nagyhatalmi állása fölötte kétséges s a veszélynek óráiban éppen nem biztos.*

. . . Fájdalommal látjuk, hogy Felséged a legmagasabb királyi leirat által minden kölcsönös értekezletet lehetetlenné tett s azoknak fonalát végképp megszakasztotta. A legmagasabb királyi leirat nem áll a magyar alkotmány alapján, hanem az abszolut hatalommal kiadott s alkotmányunk lényegével ellenkező császári diplomát és pátenst főtörvényül tüzte ki, minket pedig a hon iránti kötelesség és képviselői állásunk s önmeggyőződésünk szorosan a magyar alkotmányhoz kötnek, mi csak annak alapján tanácskozhatunk.

. . . Az ország alkotmányos szabadsága nem oly sajátunk, melyről szabadon rendelkezhetnénk; hitünkre bizta a nemzet annak hü megőrzését s mi felelősek vagyunk a haza s önlelkiismeretünk előtt. Ha türni kell, türni fog a nemzet, hogy megmentse az utókornak azon alkotmányos szabadságot, melyet őseitől öröklött. Türni fog csüggedés nélkül, mint ősei türtek és szenvedtek, hogy megvédhessék az ország jogait; mert a mit erő és hatalom elvesz, azt idő és kedvező szerencse ismét visszahozhatják, de miről a nemzet, félve a szenvedésektől, önmaga lemondott, annak visszaszerzése mindig nehéz s mindig kétséges. Türni fog a nemzet, remélve a szebb jövendőt s bizva ügyének igazságában."

A képviselőház naplója a következő szavakkal jellemzi a fölirat tölolvasásának hatását: „Óriási zajban kitörő közhelyeslés, léget rázkodtató taps, szüni nem akaró viharos általános éljenzés."

A Ház által akkor egyhangulag elfogadott fölirat érvényesülését azonban megakadályozták az akkori Körberek és Luegerek. De a jövendő kibontakozásnak alapja meg volt vetve. A kibontakozás irányát teljesen Deák szabta meg.

Deák tanitott meg bennünket arra, hogy a népek törvényeiben minden erőszakot legyőző erő van s hogy a törvényes alapokon való kitartás biztosabb és eredményesebb utja a nemzeti fejlődésnek, mint az erőszakoskodás.

HIREK.

Deák.

— **Születésének 100-ik évfordulója alkalmából.** —

A ki nem hajlottál harczi riadóra,
De helyed megálltad, ha ütött az óra;
A ki lángelméddel vittad a csatákat
S mindig biztos volt a győzelmi cserágad,
A kit úgy szerettél, a te magyar néped
Hálatelt szivéből üdvözöl ma téged!

Fullasztó hinárból — fölfedve az útat —
A ki nemzetedet kivezetni tudtad
S újból megteremtve őseink hazáját,
A ki visszahoztad népének királyát
S igy életre keltél mesebeli álmot:
Századadszor születve légy ezerszer áldott!

Megóvtál a kétes, vértelenző harcztól,
Letörléd a bánat könyét honfiarcról,
Elsimitál minden gondszülte barázdát,
S a múlt szégyenpirjat örömmé varázslád.
Mi volt nagyobb ebben, mit lelked teremtett,
Böcseséged-e vagy a te honszerelmed?

Néma áhitattal bámulunk, csodáluuk. . . . .
Maradj meg tovább is a mi Nagy Deákunk!..
Vészterhes időkben, honfibúban: kérünk,
Legyen bölcseséged mindenkor vezérünk!
Vezéreljed együtt: nemzeted s királyát
S áldd meg boldogságra magyarok hazáját!

Most is „szomorúan szól a magyar nóta"....
Átkos félreértés magját széjjel szórta.....
Küldd el szellemednek világoló fényét
S űzd el a viharnak leselkedő rémét!
Mig a zord jelenből kikeletbe érünk:
Oh maradj velünk s mi hiszünk — és remélünk."

Dr. Radvány Ferencz.

Személyi hir. Bajsai Zákó Milán főispán pénteken Verseczre utazott, hol a közgyülésen elnököl és ma este vissza érkezik városunkba.

A Társaskör Deákünnepélye. A „Pancsovai Társaskör" Deák Ferenc születésének 100-ik évfordulóját alkalmából külön emlékünnepélyt rendez ma, oktober 18-án d. e. 11 órakor a városháza nagytermében. Az ünnepély sorrendje a következő: 1. Hymnus, énekli a „Pancsovai Társaskör" dalkara; 2. Ünnepi beszéd, tartja Balogh Béla; 3. Szózat, énekli a dalkar.

A város Deák ünnepélye. A haza bölcsének, Deák Ferencz születésének 100-ik évfordulóján a város közönsége ünnepi díszközgyülésen rótta le a kegyelet adóját. Szabó János városi főjegyző reggel 9 órakor nyitotta meg a diszközgyülését, melyen a polgári hatóságok és a honvédség és közös hadsereg tisztikarának képviselői is részvettek. A magas röptü megnyitó beszéd után az ünnepi közönség a róm.-kath. templomba vonult, hol Muzits Sándor plébános helynök fényes papi segédlettel celebrálta az ünnepi misét. Mise utána folytatólagos közgyülésen Deák Ferencz halhatatlan érdemeit jegyzőkönyvbe iktatták és összes beszédeinek a városi könyvtár részére leendö beverzése elhatároztatott, mire az elnöklő főjegyző lelkes éljenzések közben bezárta a diszközgyülést.

Elmaradt ünnepi beszéd. Jász Nagykún-Szolnok megye hazafias átiratára városunk gondos atyái is felduzdulván elhatározták, hogy Deák Ferencz születésének 100. évfordulóját külön diszközgyülésben ünneplik meg. Külön 12-es bizottság álapitotta meg az ünnepi programmot, melyet az okt. 5-iki rendkivüli közgyülés helyeslőleg tudomásul is vett. Ezen programm szerint a város polgármesterének kellett volna az emlékbeszédet megtartani. Nos a diszközgyülés megtartatott ugyan október 17-én öt városatya jelenlétében de emlékbeszéd nélkül. A tanácsi előterjesztésből értesültünk, hogy a polgármester csütör-

---

TÁRCA.

A finánez.

Irta: **Lőrinczy György.**

Nincsen már finánez, lassanként még a neve is kikopik a magyar humor krónikából. Az a finánez, akit furfanggal kijátszani, fortélylyal megtéveszteni, disznótorokon, lakadalmakon megtréfálni, hóltra etetni, itatni magyar virtus volt. A kinek a csufneve kitalálásaban olyan leleményes volt a nép s aki diákkal, pappal, korcsmárossal, radnóti emberrel örökösen hadat viselt. Nincsen már finánez; igaz hogy szűzdohány sincs. Az amit most termesztenek, holdakra menő óriás táblákon, csak trafiknak való; éppen olyan gazdasági növény, akárcsak a repcze, kukoricza vagy a czukorrépa. A piacznak terem, nem a családi pipatoriumnak. Hiába hivják gálócsi vérpeléti, dulházai muskotálynak, nem az már az, ami hajdanán volt, mikor még a saját magunk gyönyörüségére husz kvadrátöl földön termett, a mit ugy ápolgattunk végig a hosszu kánikulán, mintha csak tündérszép hajadonok növekednének a fekete barázdákon.

A mai finánczot szemlésznek hivják, a régi szemfülés volt. Csakhogy emez tudta, hogy mikor kellett behunynia a szemét és bedugnia a fülét, hogy ne lásson ne halljon semmit sem. Pedig a szüzdohányt nem lehetett előle elrejteni, megszimatolta mértföldnyi távolságról is. Megtörtént egyszer, hogy valamelyik felsővidéki főispán, olyan régi módi, nagy tájtékpipás táblabiró, termetes málhával utazott Budapestre s a finánez megszóllitotta:

Kérem szépen méltóságos uram, mit tetszik vinni ezekben a ládákban, kofferekben?

A főispán ránézett s csendes flegmával felelt meg neki:

— Szüzdohányt öcsém, Tisza Kálmánnak.

A generális volt akkor Magyarország hatalmas miniszterelnöke s egyuttal, ugy mellesleg, pénzügyminiszter is. Főfinánez, mindenható nagy úr, aki könyökig duskált aranyban, ezüstben, baukóban s bizonyára a szüzdohányban is. A finánez a neve hallatára a sapkájához kapott tisztelegve és ugy elpárolgott a főispán gyanus málhájától, mintha csak kámfor lett volna. Még ő ijedt meg. Nehogy a méltóságos úr tovább folytassa a bizalmas indiszkrécziót.

Deákember voltam akkoriban, jogoncz, Bukovay. Az egyetem még tele volt hires török tüntetések közelmult emlékeivel. Abdul Kerimmel. Oszman basával. Török fezt viseltünk és csók jassával köszöntöttük egymást. A rendes diáktanyákon a fekete kávéházban hosszuszárú öblös csibukkal kedveskedtek a fizetőpinczérek s azért vakáczió idején igyekeztünk minél bőségesebben ellátni mugunkat zamatos szüzdohánynyal. Mert azt kinevették, koczapipásnak hivták, aki trafikot szivott.

Valamelyik vakácziót a kis Bodrogközben mulattam át, ahol utravalóul jól megtömték a táskámat illatos gálócsival. Aki az igazi, a régi nemes gálócsi fajdohányt nem kóstolta, annak halovány fogalma sincs róla, hogy mi volt az az igazi szüz magyar dohány. Fekete volt a gálócsi, akár a czigánygyerek, de egyetlen szippantás füstje fölért a legillatosabb sáfránynyal, a legdivatosabb illatszerrel. Vigan is eveztem a tele táskával Budapestnek, mintha csak szüretről jöttem volna.

Tiszavidéki vasutnak hivták azt a vasutvonalat, ha jól emlékszem Miskolczi Szerencsig, vagy talán tovább is, föl egészen a mármarosi hegyekig, ahol a legmagyarabb folyó bölcsője van. Valahol, közel Tokajhoz, van Rakamaz nevü állomás. Hires dohánybeváltó hely, ahol egész kaszárnyával tanyázott a finánez. Rendes szokásuk volt, hogy tölszáltak a vonatra s végig vizsgáltak az utasok táskáit, néha még a felső ruháit is. Minderről nem tudtam én semmit sem. Nyugodtan üldögéltem a kupéban s a vonal lassan döczögött. S egyszer csak kinyilik az ajtó és belép a finánez. Legelső pillantása a táskámra esett, a mi a régi módi kupé ülése alatt feküdt. A finánez nagyott rugott rajta.

— Kié ez a táska?

Megszeppenve alázatosan feleltem neki:

— Az enyém.

— Tessék fölnyitni!

No gondoltam, vége a világnak! Mig csendesen, tétova lassusággal nyitogattam a táskát, lopva az ablakra tekintgettem, azon törve a fejemet, hogy vajjon nem lehetne-e kidobni rajta a táskát, ruhástól, mindenestül. De a finánez zordon képpel állott őrt. Mintha csak azt mondta volna, itt nincs menekvés. A táska egyik oldalában a ruháim voltak, a másik oldala meg telistele volt finom, illatos bodrogközi muskotály dohánynyal. Lehetett vagy tiz-tizenöt kilogramm. Horribilis büntetés járt azért akkor is. Végre is a táska kinyilt. Szépen le volt takarva mind a két oldala tiszta, hófehér törülközőkendövel, ahogy a vendéglátó atyafiak gondosan becsomagolták. Tán éppen erre a találkozásra gondoltak jó előre.

— Mi van benne? vallatott a finánez szigoruan.

tökön hirtelen megbetegedett és sem hivatott tisztviselő sem törvényhatósági bizottsági tag nem vállalkozhatott (?) méltó emlékbeszéd tartására. Hát ez az elmaradt beszéd nem von ugyan le semmit Deák örök érdemeiből, de a pancsovai viszonyokat annál gyászosabb színben tünteti fel. Lépten nyomon a hazafisággal dobálodznak nálunk, de mikor cselekvésre kerül a dolog akkor nincs ember a gáton. A nemzetiségek pedig szánakozva mosolyognak a magyarság ügyefogyottságán, s jelen esetben azt mondják hogy az emlékbeszéd valószinüleg azért maradt el mert a hivatott tényezők a szervezési szabályrendelet fölötti alapos vitában testileg és szellemileg teljesen kímerültek. Vajjon igaz-e ez?

Eljegyzés. Weifert Otto fiatal kereskedő eljegyezte Juba Iza kisasszonyt, özv. Juba Ferencné szeretetre méltó kedves leányát. Gratulálunk.

Deák-ünnepélyek az iskolákban. Az állami főgymnasiumban és áll. polg. és kereskedelmi iskolákban okt. 17-én igen sikerült Deák-ünnepélyek voltak. Az elemi iskolákban tervezett ünnepélyek, az iskolák elrendelt bezáratása miatt, elmaradtak.

Halálozás. Megrendítő, pótolhatlan veszteség érte ifj. Bauer Ferenc gyógyszerészt és nejét szül. Gramberg Vilmát. Egyetlen, reményteljes 12 éves gyermeküket Ferencet elragadta a kérlelhetetlen halál alig 24 órai szenvedés után, a szerető szülők karjaiból. A kifürkészhetlen sors csapásától sujtott szülők iránt általános a részvét. Az ég irgalma enyhitse a család mérhetetlen fájdalmát. A drága halott hült tetemét csütörtökön délután kisérték örök nyugalomra óriási részvét mellett.

Bezárt iskolák. A vörheny járvány folytonos terjedése folytán, valamint azért, mert a mult héten egyes iskolákban is fordultak meg vörheny beteg gyermekek, a polgármester, a városi főorvos meghalgatása után további intézkedésig bezáratta az összes áll. elemi iskolákat és az áll. felső leányiskolát. Elrendelte egyuttal hogy az iskolai helyiségek alaposan fertőtetlenittesenek. Az iparos- és kereskedő tanoncz iskolák egy hétre zárattak be.

A rendezendő ipár s mezőgazdasági kiállitás nagybizottságába kiküldötteiket eddig bejelentették; Pancsova város törvényhatósági bizottsága (20 tagot), Pancsovai ipartestület (15 tagot), Sándoregyház, Antalfalva, Iláncsa, Bavaniste és Plositz községek (2—2 tagot), Pancsovai fővámhivatal, Dunagőzhajótársaság, Pancsovai Hitelszövetkezet, Pósta és távirda hivatal, Áll. felső leányiskola (1—1 tagot), Felső ker. iskola, Polgári fiuiskola, Áll. iskola gondnokság, Szerb polg. leányiskola, Áll. főgymnasium, Gromon Dezső magyar nyelvterjesztőegylet (2—2 tagot), Társaskör, Szerb olvasó egylet (4—4 tagot) és az áll. elemi iskolák tantestülete 6 tagot.

A franzfeldi ipartestület a rendezendő ipar s mezőgazdasági kiállitás költségeire 50 koronát szavaztak meg. Éljen! A franzfeldi ipartestület eddig az első testület — a ker. s iparkamarát kivéve — a mely nemcsak erkölcsi, hanem anyagi támogatást is felajánl. Reméljük, hogy a franzfeldi ipartestület példája a többi testületek részéről is követésre fog találni, mert a kiállitás rendezéséhez is pénz, pénz és harmadszor is pénz kell.

Alakuló ülés. A rendezendő Pancsova és Vidéke ipar- s mezőgazdasági kiállitás nagybizottsága jövő vasárnap október hó 21-én d. e. 10 órákor tartandja meg alakuló gyülését. Az előkészitő bizottság elnöksége a napokban küldte szét a közönségnek s testületeknek, melyek képviselőiket eddig még be nem jelentették, a bejelentés sürgetésére vonatkozó kérelmét s az alakuló ülésre szóló meghivót. Azon testületek s községek, melyek képviselőiket már bejelentették, nem kaptak ily meghivót, hanem azok directe a kiküldöttek czimére lettek megküldve. — Az alakuló ülés napirendje: 1. A nagybizottság megalakulása. 2. A tisztikar megválasztása. 3. A szervezeti szabályzatok megállapitása. 4. Esetleges inditványok. — Azon községek s testületek képviselői, kik csak ezután lesznek bejelentve, már nem fognak az idő rövidsége miatt, külön, névre szóló meghivót kapni, hanem küldőik utasitsák az alakuló ülésen leendő megjelenésre. Az alakuló ülésen a temesvári kereskedelmi s iparkamara részéről, Mága János, kamarai titkár fog részt venni.

A Délvidéki Közművelődési Egyesület szervezőbizottsága mint Szegedről jelentik, most tartotta ülését László Gyula kir. tanácsos elnöklésével. Ezen az értekezleten a keletkező kulturegyesület szegedi tagjain kivül a vidékről is számosan vettek részt. Az értekezleten Dr. Kern Lajos, kir. közjegyző volt az előadó, a ki ismertette az egyesület eddigi fejlődését és bejelentette, hogy eddig mindegy 2300 tagja van ezek közt 1700 a rendes tag, a többi részint pártoló, részint alapitó tag. Előadta továbbá, hogy Tallián Bélát, a képviselőház alelnökét jelölték elnöknek A szervező bizottság tájékozódott Talliánnál, a ki megigérte, hogy az elnökséget elfogadja. Kivüle lesz egy társelnök, a magyar arisztokráczia egyik előkelő tagja: valószinüleg Csekonics Endre gróf. Dr. Kern kir. közjegyző inditványára az alapszabalyokat még kiegésziti az egyesület azokkal a paragrafusokkal, a melyek a magyar ipar és kereskedelem érdekében, de főképp a délvidéki kivándorlás kérdésében fognak az egyesület müködésének vezérfonálul szolgálni. Novemberben lesz az ünnepies megalakulás; a megalakulás ünnepének előkészitésére bizottságot küldtek ki.

A magyar gyártmány pártolása. Az orvosi célokra szolgáló vattát és kötőszert gyógyszerészeink, droguistáink, részben közkórházaink is még mindig külföldről, főleg Ausztriából szerzik be, holott Magyarországnak e cikkben versenyképes ipara van, amely az egész hazai szükségletnek többszörösét is képes volna termelni. A fogyasztóknak s főleg a közvetitő-kereskedelemnek e közömbösségével szemben a Magyar Gyáriparosok Országos Szövetsége megkérte a kereskedelemügyi minisztert, hogy hivjá föl a Magyar Orvos-Szövetséget s a Gyógyszerész-Egyesületet a magyar gyártmányok fölkarolására s keresse meg a belügyi s a honvédelmi minisztériumokat, hogy a polgári és a katonai kórházak e nemü szükségletei tekintetében a hazai gyárak készitményeinek használata iránt intézkedjenek.

Segély. A Gromon Dezső magyar nyelvterjesztő egylet boldogúlt Nécsey Imre, volt itteni polgári iskolai rajztanár fiának, ki a budapesti egyetem hallgatója, a folyó tanévre 100 kor. segélyt szavazott meg.

A dohányzás a vasuton. A magyar vasutak igazgatói konferenciára gyültek egybe, amelyen a MagyarKirályi Államvasutak, a Kassa-Oderbergi vaspálytársaság kiküldöttei voltak jelen. Az értekezleten tudomásul vették a dohányzásnak a személyszállitó kocsikban, valamint az állomások váró és éttermeiben való korlátozása ügyében kiküldött bizottság jelentését. Elhatározták, hogy a bizottság javaslata értelmében felterjesztést intéznek a kereskedelmi miniszterhez, felemlitvén a bizottságban egyrészről kifejezett azt a nézetet is, mely szerint célszerü volna a dohányzási tilalmat kocsifolyosókra is kiterjeszteni oly módon, hogy a dohányzás csakis azokban a kocsikban engedtessék meg, melyekben dohányzószakaszok vannak.

A „Magyar Könyvtár" szeptemberi sorozata ismét néhány értékes füzettel gazdagitja e kiváló gyüjteményt. Az ujabb magyar irodalom elbeszélői közül ezuttal Krúdy Gyula kerül sorra, aki „Nyiri csend" cim alá foglalt elbeszéléseiben (347. sz.) mély poézissel rajzolja a Nyirség életét, igazi magyar levegőben igazi magyar alakokat állitva elénk. A régi magyar irodalom remekei közül most Tóth Ede „Kintornás család"-ja jelent meg (349—350. sz.), a népszinmű mesterének ez erős dramaiságu munkája, mely még mindig kedvenc műsordarabja vidéki társulatainknak. A külföldi irodalmak közül a régi római klasszikusok sorozata folytatódik a 346. sz. füzetben, mely Cornelius Tacitusnak, a nagy történetirónak egyik legnevezetesebb munkáját, Agricola Életét teszi közzé, Wirth Gyula uj és jeles forditásában, kitünő bevezetéssel és jegyzetekkel. — A modern irodalmak ismertetése körül is igen becses szolgálatot tesz a „Magyar Könyvtár", az angolok egyik legzseniálisabb uj elbeszélőjének, Zangwillnak bemutatása által. A zsidó néplélek e nagytehetségü buvárától „A matrác-sír"-t közli, Heine utolsó éveinek egy megrendítő rajzát, valamint a Cionizmussal foglalkozó „Palesztinai zarándok"-ot. Ezt a füzetet (348. sz.) Gábor Andor ültette át nagyon sikeresen. Egy-egy szám ára 30 fillér; kapható bármely könyvkereskedésben vagy a kiadónál: Lampel R. (Wodianer F. és fiai) Andrássy-ut 21., ahonnan bárkinek ingyen küldik meg a „Magyar Könyvtár" teljes jegyzékét.

A cukoradó leszállitása. A brüxeli cukoreredmény létesitése által az egyességre lépő államok egyik elhallgatott célja az volt, hogy a kiviteli jutalmak beszüntetése révén megtakaritott összegek által a belfogyasztás emelkedését elősegitsék, ezáltal a honi cukorgyáraknak a kiviteli kereskedelem csökkenése által okozott károkat némileg pótolják. Ezt a célukat az adó leszállitása által vélik elérni. A cukor, mint általánosan tudva van, nem élvezeti, hanem szükségleti cikk, igy tehát az adómérséklés annál indokoltabb, mert a nép legszélesebb rétegeiben fogyasztatik. A cukort terhelő adó hazánkban és Ausztriában 38 K., ami a cukor kereskedelmi árának 155 százalékát teszi. Ezt a szembeötlő aránytalanságot kellene mindenekelőtt megszüntetni, hogy ugy fogyasztóközönségünk, mint cukorgyáraink előnyeit élvezhessék a brüxeli egyezménynek. Az osztrák cukoriparosok központi egyesülete kérvényt intézett a kormányhoz, hogy az aránytalanul magas cukoradót leszállitása. A részletes megindokolt beadványban, érdekes adatokat találunk az egyes országok cukorfogyasztási viszonyairól. Igy hazánkban 4·4, Franciaországban 10·9, Németországban 11·6, Amerikában 24·1 és Angolországban 40 6 kilogramm cukorfogyasztás esik egy-egy lakosra. És a belfogyasztás ilyen alacsony arányával szemben, a produkció tulmegy, ugy hogy ennek csak 35 százaléka szükséges a belfogyasztás fedezésére, mig 65 százalék kivitelre jut. A nagyobb államok már mérsékelték a cukoradót, igy Németországban 16·45 K-ra (7 05 K-val), Belgiumban 19·08 K-ra (23·75 K-val), Franciaországban 25·76 K-ra (35·15 K-val), szállitották le, — mig nálunk eddig semmi lépés nem történt, hogy a tulmagas 35-K-s adók mérsékeljék. Remélhetőleg a mi kormányunk is igyekezni fog ezen általános szociális érdekü kérdés rendezéséhez hozzájárulni, amit annál inkább megtehet, mert ez ujabb megterhelést nem róna rá, hanem csak az eddigi prémiumok helyét foglalná el, azzal a külömbséggel, hogy ez előnyök hasznát közvetlen a nagyközönség élvezné.

A temesvári kereskedelmi és iparkamara a magyar nyelv érdekében felhivást intéz kerülete üzletvilágához. A kamara ugyanis saját hivatalos gyakorlata, de épugy más hatóságok vonatkozó közlései során sajnálattal tapasztalja, hogy a Délvidék üzletvilágának nagy része üzletvitelében és levelezéseiben, valamint a hatóságokhoz és testületekhez intézett beadványaiban nem érvényesiti kellőkép a magyar nyelvet. Épp oly szembetünő az idegen nyelvü cégtáblák alkalmazása. Délmagyarország városaiban még sürün láthatók a nem magyar feliratu czimtáblák, a mi annál helytelenebb, mert ugy a külföldi, mint a honi látogató nép e külső megnyilatkozás alapján vél, a helyi viszonyok tekintetében mérvadó következtetést vonhatni. Egy másik jelenség, hogy kereskedő czégeinknek tetemes része, kivált a régiek — német czégjegyzéssel birnak. Ez nemcsak visszás, de az illető magánérdeke szempontjából is hátrányos állapot, mely a törvényszékhez benyujtandó egyszerü kérvény által rövidesen megszüntethető. A temesvári kereskedelmi és iparkamara világos tudatában a kerületbeli kereskedő és iparosztály minden kétségen felül álló hazafiságának, bizalomteljesen keresi meg kerülete üzletvilágának mindkét osztályát, hogy a magyarosodás hazafias feladatát előmozditandó, legalább belföldi üzletforgalmukban és hivatalos beadványaiban a magyar nyelvet honositsák meg, Azon üzletek és czégeket pedig, melyek czimfeliratukban az állam nyelvét eddig mellőzték, avagy kellően kifejezésre nem juttaták, valamint azokat is, a melyek czége csupán németül van bejegyezve felhivja a kekereskedelmi és iparkamara, hogy a megfelelő változást már saját reputácziójuk, de nemkülönben a kerületi kereskedelem hirneve érdekében mielőbb vigyék keresztül.

Helyi hajómenetrend. A Dunagőzhajótársaság értesitése szerint a helyihajó október 1-től 1904. év márczius 31-éig a következőleg fog Pancsova—Zimony és viszont között közlekedni. Pancsováról—Zimonyba indul d. e. 9½ és d. u. 2½ órakor. Zimonyból—Pancsovára indul reggel 7 és déli 12 órakor.

Impertinensnek, gúnyosnak látszott a kérdés s erre a diákbüszkeség fölébredt bennem. Ha fölakasztanak is, most már ugyis mindegy. Legalább azt az egyet ne mondhassa finánez, hogy hazudtam. Nyiltán, becsületes őszinteséggel néztem a szemébe és határozott hangon feleltem:

— Dohány.

A finánez nagyot nevetett. Majd mosolyogva rám nézett.

— Persze, tréfálni tetszik? . . . kérdezte.

— Persze . . .

A hideg verejték is csurgott a homlokomról, ugy tréfáltam. Ha csak hozzányul a takaróruhához, vagy ha annak csak az egyik kicsike csücskéje felgyürődik, végem van. Ott ragyog, szépen összekötözött csomagokban az illatos, tilos szüzdohány. Kinos pillanat volt, sohasem felejtettem el . . . És a törülköző nem gyürődött föl, a finánez jól viselte magát; hozzája sem nyult. Mosolyogva körültekintett a kocsiban. Két vagy három utas ült benne, marhakereskedő vagy regálebérlő. Sorban köszöntötte mindegyiket, aztán sarkon fordult és — kilépett az ajtón.

Még ma is nézek utána, gondolkozva, hogy vajjon bolonddá tettem-e? Mert hátha ő tett engem bolonddá? Hátha észrevett, meglátott mindent? És megkegyelmezett? Nemcsak nekem, hanem született ellenségének: a diáknak. Szépen nagylelküen, gavallérosan, hogy meg se köszönhessem. Sőt feláldozta magamagát, mintha ő vólna az, akit becsaptak, bolonddá tettek. Ki tudja?

A mai finánez már nem tudna erre a kérdésre megfelelni, nem tudna olyan lenni sem, a milyen a régi volt. A mai finánez már rendes alak, olyan felemás valaki, egy kicsit katona, egy kicsit beamter. De a réginek a humora nincs meg benne, noha a nép ma is kötekedik vele.

A multkor éppen a kellenföldi vasutállomástól villamosan mentem be a fővárosba. A kocsi törökbálinti, budaeőrsi sváb menyecskékkel, kék mándlis vidéki atyafiakkal volt tele, akik bizalmasan tereféltek, jó falusi szokás szerint. A budai oldalon, a vámsorompónál a kocsi megállott s fölszállott rája egy finánez. Fiatal, nyalka, csinos legény volt; katonásan szalutált a kocsiban ülő utasoknak és nyájas udvarias hangon kérdezte meg:

— Kérem, nincsen a kocsiban adótárgy:

Senki sem felel, mintha nem hallanák, vagy nem értenék. S a finánez ujabb kérdéssei magyarázza meg:

— Szesz, vagy bor, vagy . . .?

Akkor megszólal valami rekedt hang a kocsiban

— Bor, igen, igen, az van!

A finánez arrafelé fordul, kutatva jobbra-balra.

— Hol kérem, hol van?

— Bennem feleli nevetve a borizü atyafi.

Az utasok nevetnek s a finánez mosolyog. Barátságosan vállon üti a tréfás utast s gyorsan leugrik a villamosról a mely csengetve, morogva tovább rohan, be a nagyváros lármájába. A vidám és barátságos beszélgetés, minél jobban közeledünk a városhoz, lassanként elcsendesedik, kiki a maga bajával gondjával bibelődik, a kocsi pedig rohan tovább. S mig a szemem előtt folyton jönnek, mennek és változnak az uj idők útczai képei, a lelkem elmereng a régi világ elmult patriárkális furcsaságain. A finánczon, a szüzdohányon, a rakamazi állomáson . . . Mutamur. Mi is, a finánczok is.

Ferencz József Keserűviz

az egyedül elismert kellemes izü természetes hashajtószer.

21—16

Nyilttér*)

Rohitschi „Tempelforrás“ étvágyat teremt elősegiti az emésztést és szabályozza az anyagcserét.

Nagybani raktár Magyarország részére:
Hoffmann Józsefnél, Budapest, Bathory-ut. 8. sz.

*) Ezen rovat alatt közlötekért nem vállal felelősséget a szerk.

Hirdetések.

Zsákok.

Legjobb és legolcsóbb bevásárlási forrás uj és használt

zsákoknak

és minden fajta vizhatlan ponyváknak

Winkler Zsigmond-nál

Budapest, VIII., Nyár-utcza 23. sz. 10—10

12538. szám.
1903. tlkvi.

Végzés árverési hirdetményi feltételek.

A pancsovai kir. t.-szék mint tkönyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Szavkov Zsiva** dolovai lakos javára 105 kor. 20 fill. tőke, ennek 1902. évi október hó 15-től járó 6% kamata 40 kor. 50 fill. eddigi 17 kor. 30 fill. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégitése végett az 1881: évi 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146 §-a értelmében **Nesztorov Jovan és Reveka** dolovai lakosok ellen a Dolova községben és a dolovai 4746 sz. tkvben foglalt: 1) 1 d. 274 hrsz. 1/100 h. II. o. szántóra 172 kor. 2) 1 dülő 399 hrsz. 3/700 h. I. o. kaszálóra 611 kor. 3) hrsz. nélküli 200 □-öl kertre 57 kor. 4) 58 hrsz. 200 □-öl szőllőre 72 kor. becsarban az árverést elrendeli s azt valamint a megallapitott feltételeket ezennel közhirré teszi.

A nyilvános árverés Dolova községben **1903. évi november hó 10. napján d. e. 9 órakor** fog megtartatni a következő ugy a tlkvi hivatalában mint Dolova községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

3. Az árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 17 kor. 20 fill., 61 kor. 10 fill. 5 kor. 70 fill. és 7 kor. 20 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170 § a értelmében a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt u. a. kiszolgáltatni.

Pancsován, 1903. évi augusztus hó 21-én.

Nauer,
k. t. biró.

1—1

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszer, a mely már több mint 34 év óta megbizható bedörzsölésül alkalmaztatik **köszvénynél, csúznál** és **meghülésecknél.**

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „**Horgony**“ védjegyvel és a „**Richter**“ czégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.**

Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállitók.
Rudolstadt.

39—2

AMERIKA.

Indulás Havreból minden szombaton.

Menetjegyek

a Francia hajózási vonal

által.

Jó és gyors szállitás. Kitünő ellátás borral és likörrel együtt. Bővebb felvilágositással ingyen és bérmentesen szolgál a

Francia hajózási vonal
Bécs, IV. Weyringergasse 8.

10—3

15503. szám
1903 tkv.

Árverési hirdetményi kovonat.

A pancsovai királyi törvényszék mint telekkönyvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Pásztor Erzsébet** pancsovai lakósnő javára 200 kor. tőke, ennek 1903. jun. hó 1. napjától járó 5% kamata, 49 kor. 40 fill. eddigi 25 kor. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégitése végett az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §. alapján s 146. és 156. § ai értelmében **Doszlop Erzsébet** adós pancsovai, **Doszlop András, kk. Doszlop András** és **Benjamin** és **ifj. Doszlop András** és **Doszlop Béni** társtulajdonosok tor.-vásárhelyi lakósok ellen a Tor.-Vásárhely községben és a tor.-vásárhelyi 684. sz. tjkvben foglalt: 1) 620 sz. ház és 400 □-öl házhelyre egészben 560 kor. 2) II. dülő 54 hrsz. 150 □-öl III. o. szántóra egészben 14 kor. 3) 3 dülő 54 hrsz. 1/450 hold I. oszt. szántóból Doszlop Erzsébet 1/5 részére 84 kor. 80 fill. 4) IV. d. 53 hrsz. 1/800 h. I. o. kaszállóra egészben 342 kor. 5) II. d. 56 hrsz. 2 h II. o. szántóra egészben 351 kor. 6) 21 hrsz. 587 □-öl szőllőre 176 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt a megállapitott felvételeket ezennel közhirré teszi.

A nyilvános árverés Tor.-Vásárhely községben **1903. évi deczember hó 31-ik napján d. e. 9 órakor** fog megtartatni a következő úgy a tlkkönyvi hivatalban mint Tor.-Vásárhely községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1.) Kikiáltási ár a becsár.

2.) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

3.) Az árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 56 kor. 1 kor. 40 fill. 8 kor. 50 fill. 34 kor. 20 fill. 35 kor. 10 fill. s 17 kor. 60 fillért készpénzben vagy ovadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt u. a. kiszolgáltatni.

Pancsován, 1903. évi október hó 3-án.

Áts Nagy Ferenc,
kir. tszéki albiró.

1—1

12537. sz.
1903. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A pancsovai kir. tszék mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Dehelyán Damján, György és Tódor** barányosi lakosok javára 61 kor. 20 fill. tőke 24 kor. 40 fill. eddigi 14 kor. 70 fill. jelenlegi s még felmerülendő költség kielégitése végett az 1881. évi 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. s 156 §§-ai értelmében **Dehelyán Krisztina** adós, **Dehelyán Tódor, id. Dehelyán Flóra, kk. Dehelyán Simon, Maria, Florea, Vaszilia, Szavetta, Dehelyán Damján ifj. Dehelyán Flora, Dehelyán Szánda és id. Dehelyán Lena** barányosi lakosok ellen a Barányos községben és a barányosi 139. sz. tkvben foglalt: 1) I. d. 71 hrsz. 1 h. I o. szántó 231 kor. 2) I. d. 10 hrsz. 1200 □-öl III. o. szántóra 122 kor. 3) II. d. 10 hrsz. 1200 □-öl III. o. szántóra 84 kor. 4) 35 hrsz. 267 □ öl kertre 37 kor. 5) 10 hrsz. 267 □ öl szőllőre 80 kor. 6) 130 sz. ház és 400 □ öl házhelyre 224 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapitott feltételeket ezennel közhirré teszi.

A nyilvános árverés Bárányos községben **1903. évi november hó 6-án d. e. 9 órakor** fog megtartatni a következő úgy a tlkvi hivatalban mint Bárányos községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellet.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is el fog adatni.

3. Az árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 23 kor. 10 fill. 12 kor. 20 fill. 8 kor. 40 fill. 3 kor. 70 fill. 8 kor. 22 kor. 40 fill. készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt u. a. kiszolgáltatni.

Pancsován, 1903. évi augusztus hó 21-én.

Nauer,
kir. t. biró.

1—1

742. szám
vh. 1903.

Árverési hirdetmény.

Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 101. és §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a pancsovai kir. járásbiróság 1903. évi Eg. 1. számú végzése következtében **Dr. Karathur Arthur** pancsovai ügyvéd által képviselt **Richter Mária** javára **Krausz Lipót és neje** ellen 580 kor. s jár. erejéig 1903. évi febr. hó 8-án foganatositott kielégitési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 777 kor. becsült butorok, fehérnemüek, varrógép és egyebekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pancsovai kir. jbiróság V. 137/1903. sz. végzése folytán 580 kor. tőkekövetelés, eddig összesen 59 kor. 30 fill. biróilag már megállapitott és 5 kor. 40 fill. árverés kitüzési költségek erejéig Pancsován adósok lakásán leendő eszközlésére **1903. évi október hó 26. napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitüzetik azzal, hogy ezen napon alap és felülfoglaltatók követelései erejéig is — a mennyiben kielégitési jogot nyertek volna megtartatni fog és abhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek, becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pancsován, 1903. évi október hó 7-én.

Argay,
kir. birósági végrehajtó.

1—1

Egy régi jó háziszer

melynek egy családban sem szabad hiányoznia: a mindig jól bevált

Hess Ernő féle

Eucalyptus

garantált tisztaságú, 12 év óta egyenesen Ausztráliából behozott természeti készitmény. **Németországban** és **Ausztria-Magyarországban** törvényesen védve. Olcsó ára. 1 kor. 50 fill. eredeti üvegenként, mely igen sokáig eltart, mindenkinek lehetővé teszi annak megszerzését **az egészség elnyerésére és a betegség elkerülésére.**

1500-nál több dicsérő- és elismerő-

levél érkezett hozzám — kéretlenül — oly kigyógyultaktól, kik

szakgatásokban, hát-, mell- és nyakfájásban, zsába, légzési nehézségek, nátha, fejfájás, a belső nemes szervek megbetegedése, idült sebek, bőrbetegségek és egyéb bajokban szenvedtek.

Senki se mulaszsza el, megküldetni magának azon nagyfontosságú könyvet, melyben az Eucaliptuskészitmények pontosan le vannak irva s hogy azoknak a fentemlitett betegségeknél való, sokoldalú eredményes alkalmazása miként történik. Ezen könyvet a szenvedők érdekében bárhova **teljesen ingyen küldöm** meg s abban az olvasó meggyőzése végett, **gyógyultaktól származó, bizonyitványokat nagy számban** tettem közzé. — **Klingenthal i. Sa.** (Szászország).

Hess Ernő
Eucalyptus-behozatala.

26—17

Kéretik a védjegyre szigorúan ügyelni.

Raktár Pancsován: Radda Frigyes és Georgievits István urak gyógyszertáraiban.

Thierry A. gyógyszerész
BALZSAMJA
a legjobb diätetikus háziszer.

emésztési zavarok, gyengeség, émelygősség, gyomorégés, felfuvódás stb. ellen, köhögéscsillapító, göresszüntető, nyálkaoldó és tisztitó hatású. 12 kis üveg vagy 6 duplaüveg ára, dobozzal együtt, bérmentve 4 kor. **Thierry A. gyógyszertára a Védangyalhoz Pregrada, Rohitsch-Sauerbrunn mellett.** Csak az itt feltüntetett apácza védjegygyel valódi.

Igen ajánlatos ezen szert utazásoknál minden eshetőség alkalmára magával vinni.

Miért szenved ön? mikor biztos gyógyulásra nyujt kilátást ezen szer bárminő sebnél, legyen **az bármily régi** s csaknem mindig elkerülhetők a fájdalmas és veszedelmes műtétek sőt amputácziók is, há

Thierry A. gyógyszerész egyedül valódi

százlevelű rózsa (centifolia) kenőcsét

az úgynevezett **csodakenőcsöt**

használjuk. **Ezen kenőcsesel egy 14 éves, gyógyithatatlannak tartott csont-zú teljesen kigyógyittatott, sőt ujabban egy 22 éves, nehéz, rákszerű baj is.**

A valódi százlevelű rózsa (centifolia) kenőcs használható: gyermekágyasoknál jelentkező mellgyuladásnál, a tejfolyás elrekedésénél mellkeményedésnél, orbánczná, mindennemű régi bajoknál, felrepedezett lábak és lábszáraknál, sebeknél, sófolyásnál, dagadt lábaknál sőt csontszúnál is; ütött-, szurt-, lőtt-, vágott- és zúzot sebeknél; idegen testek, mint üveg- és fasailánkok, homok és sörét, tüske stb. kiszivás által való eltávolitására; mindenféle daganat, kinöves, karbunkulus, ujranövés, sőt ráknál is; ujjkukacz, körömdaganat, tályog, feltört lábak, **mindennemü égési sebek,** elfagyott tagok, betegeknél fekvéstől keletkező sebek, nyakdaganatok, vérdaganatok, füldaganatok, és gyermekek ázott sebeinél stb. stb. 2 tégelynél kevesebb nem küldetik szét. 2 tégely ára bérmentes küldéssel **3 kor. 50 fill.** az összeg előrebeküldése vagy levélbélyegekben való küldése mellett. **Köszönőiratok nagy számban állanak rendelkezésre.** Óva intem a vevőközönséget hatástalan hamisitványok vásárlásától és kérem, szigoruan ügyelni arra, hogy a fenti védjegynek és a „**Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada**“ czégfeliratnak minden tégelyen beégetve kell lennie. Ezenkivül minden tégelynek ezen védjegygyel ellátott használati utasitásba kell csomagolva lennie. Egyedül valódi centifolia-kenőcsöm utánzóit és hamisitóit a védjegytörvény alapján szigorúan üldözöm, szintúgy a hamisitványok viszonteladóit is.

Egyedüli elárusitóhely: 20—17

Schutzengel-Apotheke des A. Thierry
in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Központi raktár Budapesten, Török J. gyógyszertárában, Zágrábban Mittelbach S. gyógyszertárában és Bécsben C. Brady gyógyszertárában.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyom. Wittigschlager C.-nál Parcsován.